

HERRIAREN SUSTRAIAK ARAKATZEN

Zaharraren zaharrez eta 'nahikoa da' esanez, urtea hiltzeaz zegoen guztian, urtero Gabonzaharrez, oroitzapen xumeen artean, lekutxo bat egiten genion J. M. Barandiarani.

1991.ak azkena eman baino hamar egun lehenago eten zen haren bizi-haria. Komunikabide guztiak ahalegindu ziren ahal bezain egoki harekikoa betetzen; haren aipamen eta gorazarretan oparo aritu ziren. Gera bedi guztia euskaldunon mirespen eta eskerronaren adierazgarri; haren garaikide izatea egokitu ez zaien ondorengo belaunaldiei ere hel bekie gorputz tikiko euskaldun miresgarri honen berri.

KARMEL aldizkariak euskarazko beste komunikabide guztiekin bat egin nahi luke bere aipamentxoan egitean. Ez chugu hartaz gauza interesgarri eta berezirik esango. Bakarreko gogoeta xumeak soilik, hurrenez hurren ahalik ondoen jarriak, eta aldizkariaren orri banaka batzutan, zuri, irakurle maite horri, igorriak.

Nik neuk ez nuen harekin harreman pertsonalik izan. 1991.eko abenduaren 22an, hala ere, Ataungo San Gregorio auzora hurbildu nintzen hileta-elizkizunean esku hartu nahirik. Kamino ertzean urrun gelditu ginen eta handixik jarraitu elizkizuna. Han geundela, eguzkiak hodeietz arrosa kolorekotik agur egin zigun eta laster